Lietas arhīva Nr. K68-0458-22/21
ECLI:LV:RPPT:2022:0610.11095023422.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022.gada 10.jūnijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese Ilze Vanaga,
piedaloties prokurorei Elīnai Ūdriņai,
aizstāvei Ritai Oļhovai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, saistītu ar vardarbību (laupīšana), šādos apstākļos:

2022.gada 9.martā ap plkst.10.00 /pers. A/, mantkārīga motīva vadīts, laupīšanas nolūkā ieradās /adrese/, mājas kāpņu telpā.

Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ piegāja pie /pers. B/ dzīvesvietas - dzīvokļa Nr.39 durvīm un piezvanīja pie tām. Pēc tam, kad /pers. B/ atvēra minētā dzīvokļa durvis, /pers. A/ ar rokām izrāva viņai no ausīm zelta auskarus 200 euro vērtībā un no notikuma vietas aizskrēja, ar nolaupītajām mantām rīkojoties pēc saviem ieskatiem.

Tādā veidā /pers. A/, pielietojot vardarbību, nolaupīja cietušajai /pers. B/ piederošo kustamo mantu 200 euro vērtībā un nodarīja miesas bojājumus - plēstas brūces labās un kreisās auss ļipiņā, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Iztiesāšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ savu vainu visā viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja. Pilnībā atzina cietušās pieteikto mantisko kaitējuma kompensāciju 36,55 EUR apmērā un morālā kaitējuma kompensāciju 3000 EUR apmērā. Apsūdzētais lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurors un aizstāve uzturēja apsūdzētā lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot apsūdzētajam pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais /pers. A/ atzina savu vainu viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, atzina cietušās /pers. B/ pieteikto mantisko kaitējuma kompensāciju 36,55 EUR apmērā un morālā kaitējuma kompensāciju 3000 EUR apmērā, kā arī pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, turklāt tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ darbības ir kvalificētas pareizi un viņa vainīgums ir pierādīts pilnībā, līdz ar to apsūdzētais atzīstams par vainīgu un sodāms noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, nosakot soda veidu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu, /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas klasificējams kā tīšs smags noziegums.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētais ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām ir apdraudējis cietušās /pers. B/ mantiskās intereses un veselību, nodarot cietušajai mantisku zaudējumu, fiziskas sāpes un morālas ciešanas.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/(lietas 128.lapa), neprecējies, divi apgādājamie, ar pamatizglītību, pašnodarbināta persona, faktiskā dzīvesvieta /adrese A/, agrāk sodīts vairākkārtīgi:

1. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 7.janvāra spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem un policijas kontroli uz 3 gadiem. Spriedums stājies spēkā 2014.gada 21.maijā.
2. Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 21.maija spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 6 mēnešiem, policijas kontroli uz 2 gadiem. Spriedums stājies spēkā 2015.gada 6.janvārī.
3. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 26.maija spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 9 mēnešiem, policijas kontroli uz 2 gadiem 6 mēnešiem. Spriedums stājies spēkā 2015.gada 15.janvārī.

Ar Jelgavas tiesas 2015.gada 2.aprīļa lēmumu /pers. A/ noteikts galīgais sods, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu – brīvības atņemšana uz 7 gadiem, policijas kontrole uz 3 gadiem. Lēmums stājies spēkā 2015.gada 21.aprīlī. 2020.gada 11.oktobrī atbrīvots pēc soda izciešanas (lietas 92.-96.lapa). Sodāmība nav dzēsta.

Likumdevējs par Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas izdarītu noziedzīgu nodarījumu paredz šādu sodu – brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem, vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai probācijas uzraudzību, vai sabiedrisko darbu, vai naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Tā kā krimināLsodu politika ir pamatota ar taisnīguma atjaunošanas un prevencijas principiem, kas prezumē tādu krimināltiesisko sodu un līdzekļu piemērošanu, kas atbilst tieši konkrētam gadījumam, tad tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, ievērojot Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, atzīst, ka Krimināllikuma 35.panta definētos preventīvos soda mērķus ir iespējams panākt /pers. A/ par

izdarīto noziedzīgo nodarījumu nosakot inkriminētā panta sankcijā paredzēto bargāko soda veidu – brīvības atņemšana, bez papildsoda – mantas konfiskācija, jo lietā nav norādīta apsūdzētajam konfiscējamā manta. Tiesas ieskatā, izvērtējot apsūdzētā fizisko un psihisko stāvokli, kā arī sociālo un tiesisko statusu, ir secināms, ka /pers. A/, būdams ekonomiski aktīvā darbspējīgā vecumā, bez būtiskiem veselības traucējumiem, tomēr ir persona ar izteikti zemu subjektīvās uzvedības kontroles līmeni, tā kā ir objektīvi apstiprināms fakts, ka apsūdzētais agrāk ir sodīts vairākas reizes ar reālu brīvības atņemšanu par mantiska rakstura noziegumu izdarīšanu.

Jauns tīšs smags noziegums šajā lietā ir izdarīts neizciesta papildsoda – policijas kontrole – un nedzēstas sodāmības laikā, proti, pusotra gada laikā pēc iepriekšējā soda – brīvības atņemšana – izciešanas par analoģiska rakstura noziedzīgiem nodarījumiem, kas norāda uz to, ka piespriestais kriminālsods /pers. A/ nav bijis pietiekami efektīvs un personībai atbilstošs, tā kā nav sasniedzis Krimināllikuma 35.pantā definētos ģenerālās un speciālās prevencijas uzdevumus, ko pamato soda efektivitātes kritērijs – recidīvs.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka turpmāka recidīva novēršanā un sabiedrības drošības nolūkos, apsūdzētajam par izdarīto noziegumu ir tiesiski nosakāms tikai un vienīgi brīvības atņemšanas sods, atbilstoši personībai, noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītam kaitējumam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst apsūdzētā savas vainas atzīšanu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas.

Tiesa par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli neatzīst to, ka /pers. A/ aktīvi veicinājis noziedzīga nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu, kā to lūdza aizstāve tiesas debatēs.

Vērtējot atteikumu atzīt iepriekš minēto aizstāves norādīto atbildību mīkstinošu apstākli /pers. A/, tiesa norāda, ka juridiskajā literatūrā pausta atziņa, ka – tas vien apstāklis, ka persona uzreiz nopratināšanas laikā atzinusies tai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, nav atteikusies liecināt par noziedzīga nodarījuma apstākļiem, nebija pretdarbojusies amatpersonām, kuras veic kriminālprocesu, vēl nenozīmē to, ka viņa pati aktīvi veicinājusi noziedzīga nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu. (U.Krastiņš. V.Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2015., 209.lpp.).

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ pēc kriminālprocesa uzsākšanas, būdams aizturēts, tikai aizturētā statusā atzinās inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas nav atzīstams par /pers. A/ aktīvām darbībām noziedzīga nodarījuma atklāšanas un izmeklēšanas veicināšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tā kā /pers. A/ atzīts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tad tiesa, ņemot vērā soda noteikšanas vispārīgos principus un Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmuma 15.punktā norādīto rekomendāciju, kas noteic, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar

sodu, kāds būtu piespriežams šādus apstākļus nekonstatējot, secina, ka apsūdzētajam par izdarīto noziegumu ir nosakāms inkriminētā panta sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods, kas pietuvināts panta sankcijas vidējam apmēram, ar mērķi – veicināt apsūdzētā atbildību resocializācijas pasākumu īstenošanā un soda efektivitātes kritēriju sasniegšanā.

/pers. A/ noziedzīgu nodarījumu izdarījis neizciesta papildsoda - policijas kontroles – laikā. Minētais papildsods apsūdzētajam tika noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 7.janvāra spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 21.maija spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, 175.panta pirmās daļas, 176.panta pirmās daļas, ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 26.maija spriedumiem, ievērojot Jelgavas tiesas 2015.gada 2.aprīļa lēmumu par galīgā soda noteikšanu. Lēmums stājies spēkā 2015.gada 21.aprīlī. /pers. A/ 2020.gada 11.oktobrī atbrīvots no brīvības atņemšanas iestādes pēc pamatsoda izciešanas. Neizciestais papildsods - policijas kontrole uz 3 gadiem. Jaunu noziegumu /pers. A/ izdarīja 2022.gada 9.martā. Aizturēts kriminālprocesā /pers. A/ tika 2022.gada 10.martā un 2022.gada 12.martā viņam piemērots apcietinājums.

Tiesa secina, ka policijas kontroli apsūdzētais izcieta no 2020.gada 11.oktobra līdz 2022.gada 10.martam. Uz nolēmuma taisīšanas dienu pirmā instances tiesā apsūdzētā /pers. A/ neizciestais policijas kontroles termiņš sastāda 1 gadu 7 mēnešus, kas atbilstoši Krimināllikuma pārejas noteikumu 13.3.punktam būtu aizstājams ar brīvības atņemšanu uz 9 mēnešiem 15 dienām.

Krimināllikuma 51.panta pirmajā daļā noteikts, ka, ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma. Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta un Krimināllikuma Pārejas noteikumu 13.3 punkta nosacījumiem, tas ir, šajā kriminālprocesā noteiktajam sodam daļēji pievienojot neizciesto papildsodu pēc Jelgavas tiesas 2015.gada 2.aprīļa lēmuma, ar kuru noteikts galīgais sods, ievērojot, ka neizciesto papildsoda laiku aizstāj ar brīvības atņemšanu, divas policijas kontroles dienas rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu, kas atbilstoši Krimināllikuma pārejas noteikumu 13.3.punktam sastāda brīvības atņemšanu uz 9 mēnešiem 15 dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu brīvības atņemšanas soda laikā /pers. A/ ieskaitāms aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks šajā kriminālprocesā no 2022.gada 10.marta līdz 2022.gada 10.jūnijam.

Ievērojot to, ka apsūdzētais /pers. A/ atzīts par vainīgu tīša smaga, vardarbīga nozieguma izdarīšanā viņam piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstājams negrozīts.

Kriminālprocesā cietusī /pers. B/ Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmās daļas noteiktajā kārtībā lietā pieteica kaitējuma kompensāciju par /pers. A/ prettiesisko darbību rezultātā nodarīto mantisko zaudējumu 36,55 EUR apmērā un morālo aizskārumu 3000 EUR apmērā (lietas 13.-15.lapa), kuru apsūdzētais tiesas izmeklēšanā paužot savu attieksmi atzina pilnībā, taču kā izriet no lietas materiāliem, uz lietas izskatīšanas brīdi nodarītais mantiskais zaudējums un morālais aizskārums cietušajai nav atlīdzināts.

Latvijas Republikas Satversmes 92.pants nosaka, ka nepamatota tiesību aizskāruma gadījumā ikvienam ir tiesības uz atbilstošu atlīdzinājumu.

Kriminālprocesa likuma 22.pants nosaka, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu nodarījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, savukārt minētā panta otrā daļa nosaka, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi, vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu, apsūdzētā pausto viedokli par cietušās kaitējuma kompensācijām un objektīvi izvērtējot lietā esošo

pieteikumu par cietušajai radīto mantisko zaudējumu un morālām ciešanām, tiesa secina, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms pilnībā, jo zaudējumu atlīdzināšana cietušajam ir galvenais līdzeklis viņu subjektīvo tiesību un likumīgo interešu aizskāruma novēršanā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu, pienākums samaksāt kompensāciju cietušajai /pers. B/ par mantisko zaudējumu 36,55 *euro* (trīsdesmit seši *euro* 55 centi) un kompensāciju par morālo kaitējumu 3000 *euro* (trīs tūkstoši *euro*) apmērā, uzliekams apsūdzētajam /pers. A/.

Apsūdzētā aizstāvību pirmstiesas procesā un pirmās instances tiesā īstenoja valsts aizstāve zvērināta advokāte Rita Oļhova, par ko no valsts budžeta līdzekļiem kopumā jāizmaksā 220 *euro* (divi simts divdesmit *euro*), bet saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu, 368.panta pirmo daļu, sprieduma labprātīgas neizpildes gadījumā 30 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā, šie procesuālie izdevumi pilnā apmērā piedzenami no /pers. A/.

Izlemjot jautājumu par lietā esošajiem lietiskajiem pierādījumiem, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu, tiesa uzskata, ka durvju zvana poga ar roku pēdu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, iznīcināma pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520.pantu tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas un sodīt ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu sešiem mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienot neizciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 7.janvāra sprieduma, Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 21.maija sprieduma, Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 26.maija sprieduma, kas ar Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 13.novembra spriedumu atcelts daļā par noteikto galīgo sodu un, ievērojot Jelgavas tiesas 2015.gada 2.aprīļa lēmumu par galīgā soda noteikšanu, /pers. A/ noteikt galīgo sodu pēc spriedumu kopības – brīvības atņemšana uz diviem gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu brīvības atņemšanas soda laikā /pers. A/ ieskaitīt aizturēšanu un apcietinājumu no 2022.gada 10.marta līdz 2022.gada 10.jūnijam.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt negrozītu.

Noteikt cietušās /pers. B/ kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 36,55 *euro* (trīsdesmit seši *euro* 55 centus).

Piedzīt no /pers. A/ cietušās /pers. B/ labā tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju 36,55 *euro* (trīsdesmit seši *euro* 55 centi), nosakot termiņu kaitējuma kompensācijas labprātīgai izpildei — 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas –, un pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Noteikt cietušās /pers. B/ kompensāciju par morālo kaitējumu 3000 *euro* (trīs tūkstoši *euro*) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/ cietušās /pers. B/ labā tiesas noteikto kompensāciju par morālo kaitējumu 3000 *euro* (trīs tūkstoši *euro*) apmērā, nosakot termiņu kaitējuma kompensācijas labprātīgai izpildei — 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas –, un pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus par zvērinātas advokātes R.Oļhovas darbu pirmstiesas un tiesas procesā 220 *euro* (divi simts divdesmit *euro*), nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Iemaksas rekvizīti: Valsts kase, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, bankas kods TRELLV22, konta LV68TREL1060001239300. Maksājuma mērķis – aizstāves darbs krimināllietā Nr.11095023422. Izdarītā maksājuma apliecinošā dokumenta oriģināls nekavējoties iesniedzams Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas kancelejā.

Lietiskos pierādījumus – durvju zvana pogu ar roku pēdu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, iznīcināt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā desmit dienu laikā, pēc dienas, kad kļuvis pieejams pilns tiesas nolēmums, iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā apelācijas sūdzību vai protestu.

Pilns spriedums pieejams no 2022.gada 8.jūlija.

Tiesnese I.Vanaga